

Una xerradeta amb.....

NACHO FERNANDEZ GOMILA

Tornem a ser aquí amb una nova “xerradeta”. Sa darrera d'aquest 2008, i per tancar s'any hem pensat que estaria be fer-la amb algú que representi sa joventut d'aquest Club, que al cap i a la fi, és pels qui treballem dia a dia, i d'aquesta manera apropar ses “xerradetes” als més joves.

Així dons, avui farem sa “xerradeta” amb en Nacho, un jugador del cadet “C”, que molt gustosament ha acceptat sa nostra proposta.

Anem a saber alguna cosa més d'ell i del que pensa sobre el bàsquet actual.

P: El teu nom és...

R: Nacho Fernández Gomila

P: Quants anys tens?

R: Vaig néixer el 28 d'agost de 1994, tenc 14 anys.

P: Tens germans?

R: Sí, un germà petit.

P: I els estudis? A quina escola vas?

R: A Sant Josep, faig 3er d'ESO, i de moment no me puc queixar de ses notes.

P: Què t'agradaria ser de major?

R: Uf! No sé, però m'agradaria fer alguna cosa relacionada amb els avions... Com per exemple, controlador aeri.

P: A part des bàsquet, digue'ns un hobby.

R: Si no puc dir es bàsquet, diré sortir amb els amics els dissabtes. És que un dissabte sense sortir, no és un dissabte!!

Bé, i si els diumenges tenc sort i els meus pares me deixen, també m'agrada molt anar a fer una volta amb bici amb els amics.

P: I un lloc que t'agradaria visitar?

R: No sé per què però m'agradaria molt anar a Madagascar, pel seus paisatges tropicals i per veure els Lèmurs (un tipus de mono autòcton de Madagascar) d'aprop.

P: Mira per on, he après una cosa nova! No sabia res dels lèmurs aquests... I un lloc per recomanar?

R: No tenc cap dubte! Es Grau. És lo millor que hi ha! Des de que vaig néixer sempre he estiuat allà i m'ho passo molt bé.

Molt bé Nacho, i ara que ja sabem quatre coses més personal de tu, anem a saber què et relaciona amb s'Alcazar i què penses d'alguns temes relacionats amb el bàsquet.

P: Quant fa que jugues a s'Alcazar i per què vas triar aquest Club per jugar?

R: A veure, quan jo era petit feia natació, després amb 4 anys vaig començar amb el futbol, però el que a jo m'estirava de ve era el bàsquet i com que tenia amics que jugaven aquí, vaig decidir apuntar-me amb s'Alcazar.

Vaig començar al 2on any de benjamí devia tenir uns 9 o 10 anys, per tant en deu fer uns 5 o 6 que jugo amb s'Alcazar.

P: Algú més de sa teva família juga o ha jugat a s'Alcazar?

R: Cap ni un! A ca meva tots són “futboleros”, el meu pare a l'esport “el veu d'enfora” (riu i capeja) i es meu conco ho té tot! Sempre ha jugat a futbol i amb La Salle.

P: Vaja amb es teu conco! Però encara que no practiquin esport, sa teva família te sol venir a veure jugar?

R: Si, els meus pares venen sempre, i després tenc un avi i un conco que també solen venir sempre que poden.

P: I t'agrada que venguin o te poses nerviós i t'estimaries més que no vinguessin?

R: No, no... A jo m'agrada que venguin, però sobretot si me surt un bon partit, si jug malament o no me surten bé ses coses, no m'agrada que me vegin.

P: Si, estic d'acord amb tu. A ningú li agrada que el vegin si ho fa malament. I què tal es compaginen els estudis amb els entrenaments? Suposa un sacrifici venir a entrenar?

R: Que va! És un alivi. (Riu) Així perds una estona de vista es llibres! Fins i tot a vegades faig els deures ràpid (matisa) ràpid i bé, eh?, per venir abans de s'entreno i poder passar més estona amb els companys.

P: Així supòs que te dus bé amb els companys d'equip. Quina qualitat destacaries d'ells?

R: Sobretot destacaria que sempre s'esforcen i mai es cansen de lluitar. Sempre volen millorar.

P: I des teu entrenador, quina qualitat destacaries?

R: Que insisteix molt quan una cosa no ens surt, vol que millorem. I que ens crida molt.

P: Vos crida molt, i ho destagues com una qualitat?!

R: Si, per què ho fa per nosaltres, per a que millorem. I nosaltres ho agraïm, eh?

P: I dels entrenadors que has tingut, qui t'ha marcat més?

R: (Pensa) A veure, he tingut a en Manu, n'Ignasi, en Rafa Llopis, l'any passat a en Siso, i ara en Lluís. Tots m'han agradat molt i he après molt amb ells, però amb qui més he après és amb en Siso. A part de bàsquet amb ell he après coses de sa vida. Sempre me recolzava, quan el trobava per ses festes me deia “al tanto, eh?”, era més com un amic...

P: Com has viscut el canvi de pavelló? Anyores s'altre?

R: Home! Com aquell pavelló no n'hi haurà cap mai! Tenc records boníssims: es 1er entreno, es 1er partit guanyat...

Es partits contra La Salle eren més intensos, allà notaves es caliu des públic. Però aquest pavelló que tenim ara és una passada. (Riu) Als vestuaris hi ha aigua calenta! Enyoraré coses d'aquell pavelló, però no tot, clar!

P: Ara veus més equips que abans a l'hora d'entreno. Creus que s'ha guanyat amb el tema de relació amb la resta d'equips del Club?

R: És cert que ara coincidim més, però en el meu cas abans ja veia els equips de sa meva categoria, i més o menys ens coneixíem tots, veiem els partits de ses fietes i elles venien als nostres... Per això sa relació és més o menys igual.

P: A part de bàsquet, Que més has après a s'Alcazar?

R: Aquí he après molt de companyerisme. I també, que mentre t'esforces per aprendre a fer una cosa com és jugar a bàsquet, també t'ho pots passar bé. Jo sempre que jug tenc un somriure a sa cara.

P: I Que t'agradaria que hi hagués a s'Alcazar que no hi ha?

R: (Pensa) No sé... Es que casi casi ho té tot. Tal vegada podrien aprofitar es pavelló per organitzar partits de futbol els diumenges per la tarda. O emprar-lo per fer altres esports.

P: Saps alguna cosa dels inicis de s'Alcazar?

R: Sa veritat és que no gaire. Sé que el va fundar el Pare Petrus, que en Paco Franco és el president, que n'Àngel Cardona era el director tècnic... i poca cosa més.

P: Vaja, a sa web hi ha un petit resum de sa història des Club, així que a veure si te'l llegeixes, eh?

Ara digue'm què t'agradaria celebrar a s'Alcazar?

R: Algun dia m'agradaria guanyar sa lliga. O guanyar al cadet "A".

P: Recomanaries s'Alcazar a una persona de la teva edat?

R: Sí, sense cap dubte, ho recomanaria a tots els que pugués. Crec que és lo millor es pot fer! Jugar a s'Alcazar. Si algú vol xalar jugant a bàsquet, que vengui a s'Alcazar.

P: Vas a veure al Menorca Bàsquet?

R: Si, des del 2on any que estan a ACB. Hi vaig amb el meu pare i sec a prop d'amics de s'Alcazar. Si guanyen, me donen una alegria, però si perden...

P: Ara m'acabes de contestar a sa pròxima pregunta que tenia preparada per tu, però te la faré igualment. Creus que es pot ser del MB i de s'Alcazar?

R: Evidentment, que sí! Ja sé que el MB és un poc de La Salle, però no és el mateix. El MB és s'equip de tota sa illa, no?

Si s'Alcazar jugués a ACB, evidentment aniria amb ell, però no és el cas.

P: Saps el nom dels jugadors del MB?

R: Sí. (Agafa alè per enumerar-los)

P: No, espera! Ja suposava sa resposta, no te demanaré que me'ls diguis. Però sí que te demanaré si saps els noms de les jugadores de s'equip de 1ª Femenina de s'Alcazar?

R: (Pensa un poc) No tots. Conec a na Eva, a na Miriam... i alguna més per què quan alguna vegada vaig a veure-les duen es nom escrit a sa camiseta i ho he vist.

P: Normalment entres a la web del Club?

R: Si, alguna vegada. Miro els partits, o els equips, també m'agrada veure sa galeria de fotos... Al blog d'opinió no hi entro gaire i no hi he escrit mai per què no tenc res a dir.

P: Què creus hi falta?

R: (Sense pensar) Ses fotos de sa temporada passada de sa neu! Jo hi vaig anar i vaig xalar molt!

P: Tens raó, falten aquestes fotos, esperem que prest les "puji" algú... I ha llegit alguna de les "xerradetes" que hem publicat fins ara?

R: Tan sols he llegit sa de n'Àngel Cardona i me va agradar molt, als altres no els conec.

P: En una paraula. Com definiries s'Alcazar?

R: Només una? Fantàstic! I si en puc dir més d'una, diré que s'Alcazar és més que un Club, és un sentiment.

P: I per acabar ara que és temps de desitjos, què li desitges a s'Alcazar?

R: Que algun dia el pugui veure a ACB. T'imagines un Salle - Alcazar a ACB?

Sa veritat és que (per vàries raons) no. No m'ho puc imaginar. A Menorca no hi ha prou doblers per mantenir dos equips ACB.

P: I un desig personal?

R: Jugar amb s'Alcazar a ACB.

P: (En broma) I un que es pugui complir?

R: Felicitat i salut per tothom i si damunt, podem tenir doblers, millor que millor.

Molt bé, Nacho. Hem acabat amb aquesta “xerradeta”, moltes gràcies pel teu temps.

Sa reflexió d'avui, és molt senzilla. Per una banda me quedo amb sa frescura i sa sinceritat de ses respostes de “s'entrevistat”. Entre altres coses, no li fa res dir que és del MB dins d'un club que hi ha molts detractors d'aquest equip.

I per una altre banda, pens que en Nacho reflexa una part important dels joves esportistes de s'Alcazar o de qualsevol equip i de qualsevol esport d'avui en dia. Normalment ens queixem d'es “jovent”. Que si el seu comportament despreocupat o poc compromès, que si la seva educació, que si estan tot el dia davant de sa TV o de s'ordinador...

En sa persona d'en Nacho hi ha s'exemple de que això no sempre és així, i que l'esport és un dels millors conductes per formar-se com a persona i aprendre uns valors importants com poden ser: el sacrifici, l'esforç, l'amistat i el companyerisme, entre d'altres.